

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Burduh Victor și Stratulat Galina,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Efros Vasile în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Recichinski Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 27.02.2018 – 20.03.2019;

2. instanța de apel: 29.10.2019 – 20.02.2020;

3. instanța de recurs ordinar: 16.06.2020 – 01.12.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni. sediul Central din 20 martie 2019, inculpatul Rechicinski Vasile învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 171 alin. (1), 179 alin. (1) Cod penal, a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

S-a respins ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 329,00 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Rechicinski Vasile este învinuit de faptul că, la data de 01.08.2016, la ora 00:30, fără permisiunea proprietarului, a pătruns în gospodăria cet. Xxxxx Xxxxx, locuitoare a s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, unde prin constrângere fizică, prin amenințarea cu moartea și aplicarea forței fizice, a întreținut cu Xxxxx Xxxxx un raport sexual forțat, contrar voinței acesteia.

Acțiunile menționate fiind considerate constatate de acuzatorul de stat, au fost încadrate în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, cu indicii: *violul, adică raportul sexual săvârșit*

prin constrângere fizică și art. 179 alin. (1) Cod penal, cu indicii: pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura r-nului Criuleni, Andrei Foiu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște pe Rechicinschi Vasile vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal și de a-i stabili acestuia o pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol, închisoare pe un termen de 4 ani. Conform art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani. A-l recunoaște pe Rechicinschi Vasile vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal și a înceta cauza penală în partea ce ține de comiterea de către inculpatul Rechicinschi Vasile a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală. A încasa în beneficiul statului de la inculpatul Rechicinschi Vasile, cheltuielile de judecată în sumă de 329 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

-instanța de fond și-a expus concluziile privitor la nevinovăția inculpatului Rechicinschi Vasile, punând la bază în principal declarațiile acestuia făcute în instanța de judecată pe care le-a considerat veridice și plauzibile, menționând în mod greșit că acestea sunt argumentate și sunt confirmate prin declarațiile martorilor precum și altor probe anexate la materialele dosarului, or, Rechicinschi Vasile a menționat că: „într-o zi de duminică a lunii iulie, mai exact la finele lunii, în anul 2016, de cu zi a mers la pescuit cu consăteni de ai săi: Șipuc Dumitru, Șipuc Pavel, Pecerea Viorel. Când s-a întors în sat împreună cu ceilalți sus numiți, s-a întâlnit cu alți consăteni lângă fântâna de la poarta lui Xxxxx Xxxxx. Astfel, împreună cu Raiu Constantin, Focșa Dumitru și încă un consătean, a cărui nume nu și l-a amintit, s-a oprit cu toții la fântână și au servit câte o sticlă de bere. În acel timp, Raiu Constantin, împreună cu unul din frații Șipuc s-au luat la ceartă. Auzind gălăgie, la poartă a ieșit Xxxxx Xxxxx, a deschis poarta și a întrebat de ce faceau gălăgie fiind aproximativ ora 22:00-23:00. Însă, atât martorii Șipuc Pavel și Pecerea Viorel care vizibil au făcut declarații tendențioase în favoarea inculpatului, fiind în relații de prietenie, au afirmat că, „întrorcându-se de la iaz împreună cu Rechicinschi Vasile, Raiu Constantin și Pecerea Viorel, s-au oprit la fântâna din poarta gospodăriei unde toți cei patru sus indicați au mai servit alcool au stat de vorbă. Faptul că la fântâna din poarta părții vătămate Xxxxx Xxxxx s-au aflat patru persoane și nu mai multe se confirmă și de către ultima;

- astfel se constată că între declarațiile inculpatului Rechicinschi Vasile și a matorului Șipuc Pavel există divergențe și respectiv declarațiile inculpatului, urmau

apreciate critic de către instanța de judecată. Instanța de judecată examinând probele acumulate a indicat drept mijloc de probă procesul-verbal de audiere a martorului Șipuc Pavel din data de 06.09.2016, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a menționat că „din câte-și amintește, Rechicinschi Vasile a plecat înaintea lui, dar unde nu cunoaște”. Același martor fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești declară că „mai apoi, el împreună cu Raiu Constantin și Pecerea Viorel s-au îndreptat spre casele lor, iar Rechicinschi Vasile a rămas să discute cu Xxxxx Xxxxx la poarta acesteia”;

- apreciind veridice și plauzibile declarațiile inculpatului Rechicinschi Vasile precum și declarațiile martorilor Șipuc Pavel și Pecerea Viorel (martori care cunosc despre cele întâmplate din spusele altor persoane), instanța de judecată a ignorat declarațiile martorului Suvac Vladislav, care în calitate de colaborator al IP Criuleni a cercetat inițial circumstanțele cauzei, primind spre examinare plângerea depusă de către Xxxxx Xxxxx, acest martor a declarat în fața instanței că: „el personal în timpul audierii victimei a observat că aceasta avea un comportament speriat și afectat emoțional așa că a decis să-i adreseze întrebări suplimentare despre ceia ce s-a întâmplat de fapt la fața locului. Atunci victima i-a comunicat că Rechicinschi Vasile a și violat-o. Despre viol victima nu a comunicat rudelor sale, invocând că îi era jenă și frică”;

- la fel, instanța de fond a apreciat critic și declarațiile altor martori precum Ursu Ioana și Popa Tudor, menționând că aceștia sunt copiii părții vătămate pe dosar și care despre toate evenimentele din seara zilei de 31.07.2016 spre 01.08.2016, au aflat doar din spusele mamei sale Xxxxx Xxxxx;

- instanța nu a reținut la caz că martorul Pecerea Viorel, la fel a aflat despre evenimentele din seara zilei de 31.07.2016 spre 01.08.2016 de la Xxxxx Xxxxx unde fiind audiat a menționat: „când a venit în următoarea zi acasă la Xxxxx Xxxxx pentru a continua lucrările de construcție, aceasta era singură acasă și personal i-a spus lui despre faptul că a fost violată”, însă declarațiile acestui martor instanța le-a dat apreciere veridică, comparativ cu cele ale martorilor Ursu Ioana și Popa Tudor;

- prin aprecierea dată, instanța de judecată pune la baza sentinței, selectiv doar declarațiile inculpatului Rechicinschi Vasile și a martorilor Șipuc Pavel și Pecerea Viorel (declarațiile acestor martori fiind contradictorii), invocând lipsa martorilor care au fost la fața locului în momentul comiterii de către Rechicinschi Vasile a infracțiunilor;

- instanța de judecată a constatat că declarațiile martorilor Șipuc Pavel și Pecerea Viorel corespund cu declarațiile inculpatului în partea ce ține de discuția dintre Rechicinschi Vasile și Xxxxx Xxxxx la poarta acesteia, menționând totodată că vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate, care precum că a indicat în cadrul urmăririi penale, dar și în instanța de judecată că, în seara cu pricina ea nu a discutat la poarta sa cu inculpatul Rechicinschi Vasile. A considerat că instanța de judecată a studiat superficial

materialele cauzei penale, și în special procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxxx Xxxxx, altfel avea să constate că în cadrul urmăririi penale ultima a menționat că „în drum era un grup de persoane unde fiind la poartă de ea s-a apropiat un băiat pe nume Vasile, care a întrebat-o ce stă la poartă, ea a spus că stă la poarta ei, unde el i-a zis să intre în ogradă, ea a intrat în ogradă și a încuiat poarta”;

- conducându-se de cele menționate de către inculpatul Rechicinschi Vasile și martorii Șipuc Pavel și Pecerea Viorel, instanța de judecată a constatat că nu a fost probat faptul violării de domiciliu incriminat lui Rechicinschi Vasile, deoarece după cum rezultă din declarațiile acestora, „Rechicinschi Vasile discutând cu Xxxx Xxxx, au convenit ca el să intre neobservat în gospodăria acesteia pentru a evita careva vorbe prin sat, ca să-i aducă pește, iar când ea i-a solicitat ca el să părăsească domiciliul ei, el a plecat pe aceiași cale pe care a venit”;

- afirmația dată instanța a reținut-o doar din declarațiile lui Rechicinschi Vasile, nefiind confirmată prin alte probe și fiind combătută prin declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxx. Este lipsită de logică ipoteza trecerii de către Rechicinschi Vasile neobservat în gospodăria lui Xxxx Xxxx, pentru a-i aduce pește, în situația când Rechicinschi Vasile a rămas la poartă cu tot peștele, atunci de ce nu i-a transmis acesteia peștele atunci;

- instanța a afirmat că „de comun cu alte probe a examinat și raportul de expertiză medico-legală nr. xxxx din 19.08.2016, potrivit căruia s-a constatat: la examenul medico-legal leziuni corporale nu au fost depistate. Din conținutul acestuia, instanța de judecată denotă că expertul nu a stabilit nici o urmă de leziuni corporale ne mai vorbind de un posibil act de viol asupra lui Xxxx Xxxx. Astfel din înscrisurile probatorii în cauză, instanța de judecată reține că, pe corpul lui Xxxx Xxxx nu a fost depistată nici o urmă biologică sau de altă natură, de a lui Rechicinschi Vasile, nici în vaginul acesteia, dar nici pe corpul ei. A considerat că instanța de judecată a studiat superficial materialele cauzei penale și în special procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxxx Xxxx, altfel avea să constate că atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată ultima a menționat că „după plecarea lui Rechicinschi Vasile, dânsa a mers la baie și s-a spălat până la sosirea fiicei sale, ori la acel moment ea nu știa că de fapt nu trebuia să facă baie;

- alegațiile instanței precum că lipsa leziunilor corporale pe corpul și organele genitale ale părții vătămate Xxxx Xxxx, denotă faptul că ultima nu a fost violată de către Rechicinschi Vasile sunt lipsite de logică, ori, pornind de la ideea instanței de judecată, în cazul unui viol, pe corpul și în special pe organele genitale ale victimei, obligatoriu trebuie să rămână leziuni corporale, în caz contrar, fapta nu constituie viol;

- concomitent, instanța de judecată a notat că „organul de urmărire penală nu a examinat faptul că Popa Ecaterina de fapt a fost determinată de fiica sa Ursu Ioana se declare că ea a fost violată de Rechicinschi Vasile, deși materialele dosarului denotă

contrariul, fapt ce rezultă din declarațiile expertului făcute în cadrul urmăririi penale, dar și din propriile declarații făcute de Ursu Ioana, care direct a indicat că ea a convins-o pe mama sa să declare precum că ar fi fost violată de Rechicinski Vasile, deși aceasta, cum s-a stabilit mai sus, de fapt nu a fost”;

- în acest sens trebuie de remarcat că instanța de judecată a studiat superficial materialele dosarului penal și în special declarațiile martorului Ursu Ioana care atât la faza de urmărire cât și în instanța de judecată a declarat „atunci, în cea de a doua zi mama sa Xxxxx Xxxxx, a și recunoscut că de fapt a întreținut un raport sexual cu Rechicinski Vasile, doar că i-a fost jenă să recunoască din start acest fapt. A mai menționat că, tot de la mama sa a aflat că, de fapt, raportul sexual a avut loc contrar voinței acesteia, fiind forțată de Rechicinski Vasile”;

- în atare circumstanțe instanța de judecată de fapt a confundat insistența martorului Ursu Ioana adresată mamei Xxxxx Xxxxx, de a declara circumstanțele producerii violului, circumstanțe care i-au devenit cunoscute, anterior, până la examinarea medico-legală a părții vătămate de către expertul Iurii Scurtu, cu determinarea (după cum susține instanța de judecată) părții vătămate Xxxxx Xxxxx, să declare că ea a fost violată de Rechicinski Vasile;

- concomitent instanța a stabilit din declarațiile inculpatului, dar și cele ale martorului ocular Șipuc Pavel, precum că „partea vătămată s-ar fi aflat în stare de ebrietate alcoolică, iar în continuare, când la ea a venit Rechicinski Vasile, a servit cu acesta o cană cu vin, chiar dacă partea vătămată Xxxxx Xxxxx nu a recunoscut acest fapt”. Instanța incorect în cazul dat a apreciat declarațiile inculpatului și ale martorului ocular Șipuc Pavel ce ține de pretinsa stare de ebrietate a părții vătămate Popa Ecaterina, conferindu-le acestora rolul de expert;

- în continuare instanța de judecată menționează că „organul de urmărire penală urma să verifice versiunea dacă nu cumva Xxxxx Xxxxx, care se afla în stare de ebrietate alcoolică (instanța de judecată nu pune la îndoială că partea vătămată Xxxxx Xxxxx se află în stare de ebrietate, concluzionând asupra aflării acesteia în stare de ebrietate, bazându-se pe declarațiile inculpatului și ale martorului ocular Șipuc Pavel, ceia ce în opinia acuzării nu este corect), nu conștientiza cele ce se petreceau în jurul ei, astfel neexcluzându-se o stare de delir însoțit cu halucinații pe fonul unei stări de ebrietate, astfel și pretinsa „îmbrâncire” și „raport sexual” să fie doar o fantezie pe fonul stării de ebrietate;

- instanța de judecată asumându-și rolul de medic psihiatru a stabilit careva diagnoze părții vătămate, precum și tipul de comportament al acesteia în asemenea stare, fapt inacceptabil, deși partea vătămată atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată s-a prezentat de fiecare dată în stare normală, fiind lucidă, iar fiind audiată, a dat

declarații coerente, fără a lăsa loc de interpretări în privința stării de sănătate mentale a acesteia;

-contradictoriu este faptul că judecătorul a concluzionat, referitor la starea de ebrietate a părții vătămate, Xxxxx Xxxxx reieșind din declarațiile inculpatului și cele ale martorului ocular Șipuc Pavel, însă a lăsat fără apreciere declarațiile martorului Efros Vera, felcerul care s-a deplasat la domiciliu părții vătămate Xxxxx Xxxxx, pentru a-i acorda ajutor medical, la scurt timp de la producerea incidentului și care a comunicat instanței de judecată că, în caz dacă partea vătămată avea să fie în stare de ebrietate, la momentul acordării ajutorului medical, acesteia urmau a-i fi prelevate probe pentru analize;

- tot în sentință, drept argument instanța menționează că „concomitent, organul de urmărire penală nu a verificat și nu s-a expus asupra faptului ce grad de ebrietate avea Rechicinski Vasile în acea seară, or cum rezultă din declarațiile lui proprii, a părții vătămate Xxxxx Xxxxx, dar și a martorilor oculari cu care acesta și-a petrecut ziua, inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică, din spusele părții vătămate - stare de ebrietate avansată, or, acesta începând cu orele 16:00 a zilei de 31.08.2016 până în jurul orelor 22:00 a aceleași zile a consumat vin pe malul iazului, ulterior a consumat bere la fântâna lui Xxxxx Xxxxxa după ora 22:00, iar mai târziu, intervalul de timp 23:00-24:10 a consumat două căni cu vin la domiciliul lui Xxxxx Xxxxx, și dacă în starea în care se afla acesta putea în general să întrețină un raport sexual”;

- este de neînțeles poziția instanței de judecată vis-a-vis de aprecierea probelor, și în special a declarațiilor părții vătămate, or, instanța de judecată la aprecierea declarațiilor părții vătămate și a altor participanți la proces, a selectat doar acele declarații care îl favorizează pe inculpat, în rest ignorând categoric probele acuzației;

- tot aici urmează de menționat că instanța de judecată asumându-și rolul de expert, (în lipsa actelor confirmative) pune la îndoială întreținerea unui raport sexual forțat, de către inculpatul Rechicinski Vasile cu partea vătămată Xxxxx Xxxxx, pe motivul stării de ebrietate avansată a inculpatului. Pornind de la ideea instanței de judecată persoana învinuită de comiterea unui viol, urmează a fi achitată doar pentru simplu fapt că, posibil să fi fost în stare de ebrietate;

- în consecutivitatea celor expuse, nu pot fi trecute cu vederea și alegațiile instanței că, la dosar lipsește și un raport de examinare psihiatrico-psihologic, pentru a stabili starea pretinsei victime Xxxxx Xxxxx, dar și pentru a stabili dacă aceasta este sau nu conștientă de dezițțiile făcute împotriva inculpatului, dacă are sau nu discernământ;

- cu referire la afirmația instanței privind lipsa raportului de examinare psihiatrico-psihologic, reamintim prevederile art. 143 CPP „expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: stării psihice și fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului - în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau

la capacitatea lor de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal”, în acesta context se menționează că la materialele cauzei penale sunt anexate înscrisuri ce atestă faptul că partea vătămată nu stă la evidența medicului psihiatru și narcolog, iar în cadrul urmăririi penale (de altfel și în cadrul cercetării judecătorești) nu au apărut îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea acesteia de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal, mai mult decât atât fiind solicitat în cadrul cercetării judecătorești, de către apărătorul inculpatului, dispunerea expertizei psihiatrico-psihologice, în privința părții vătămate XXXXX XXXXX, instanța de judecată a respins demersul apărătorului;

-la fel nu pot fi reținute ca veridice afirmațiile instanței precum că „inițial partea vătămată a depus plângere că a fost agresată de Rechicinschi Vasile, ulterior în cadrul primei audieri indicând că de fapt la ea a fost cet. Lungu Vasile, care i-a propus să întrețină un raport sexual, la audierea ulterioară invocând că este vorba de un băiat pe nume „Vasile”, iar mai târziu că acea persoană ar fi fost Rechicinschi Vasile;

- în acest sens din nou trebuie de remarcat că instanța de judecată a studiat superficial materialele dosarului penal, altfel urma să constate că partea vătămată pe întreg parcursul urmăririi penale a indicat doar la persoana lui Rechicinschi Vasile, care „în sat i se mai spune Vasile „Lungu” și nicidecum partea vătămată nu a indicat la persoane diferite.

3.2. Avocatul Grigore Botnaru în numele părții vătămate XXXXX XXXXX, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște vinovat pe inculpatul Rechicinschi Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 60 Cod penal, pe capătul de învinuire în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, a înceta procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- faptele expuse în sentință contravin materialelor cauzei, nu reflectă o realitate a faptelor, expuse cu lipsă de analiză a probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală;

- vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, declarațiile martorilor Ursu Ioana, Suvac Vladislav, Efros Vera, Ursu Olga, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.08.2016, procesul-verbal de audiere a părții vătămate XXXXX XXXXX din 02.08.2016 și din 08.08.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Ursu Ioana din 03.08.2016 și din 08.08.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Efros Vera, procesul-verbal de audiere a martorului Suvac Vladislav, procesul-

verbal de audiere suplimentară a martorului Ursu Olga din 22.11.2016, procesul-verbal de confruntare din 28.03.2017, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului a părții vătămate Xxxxx Xxxxx din 26.09.2017;

- nu este clar din care considerente, instanța de fond a considerat veridice declarațiile martorilor Șipuc Pavel și Pecerea Viorel date în ședința de judecată ca fiind veridice, care contravin declarațiilor date în cadrul efectuării urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2020, au fost admise apelurile declarate de către procuror și avocatul Botnaru Grigore în numele părții vătămate, sentința casată total și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

Rechicinschi Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 171 alin. (1), 179 alin. (1) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsă după cum urmează:

- în baza art. 171 alin. (1) Cod penal - închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Rechicinschi Vasile, în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsă penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Rechicinschi Vasile a cheltuielilor de judecată în sumă de 329 (trei sute douăzeci și nouă) lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, judecând apelurile, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură **a constatat că** inculpatul Rechicinschi Vasile este învinuit de faptul că, la data de 01.08.2016, la ora 00:30, fără permisiunea proprietarului, a pătruns în gospodăria cet. Xxxxx Xxxxx, locuitoare a s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, unde prin constrângere fizică, prin amenințarea cu moartea și aplicarea forței fizice, a întreținut cu Xxxxx Xxxxx un raport sexual forțat, contrar voinței acesteia.

Deși, inculpatul Rechicinschi Vasile, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și apel, vina în comiterea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia este pe deplin prin probele prezentate de partea acuzării, și anume: declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxxx; declarațiile martorilor Ursu Ioana, Suvac Vladislav, Șipuc Pavel, Efros Vera, Pecerea Viorel, Ursu Olga; procesul-verbal de cercetare de la fața locului din 02.08.2016; procesul-verbal de audiere a martorului Xxxxx Xxxxx din 02.08.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Ursu Ioana din 02.08.2016, procesul-verbal de audiere a inculpatului Rechicinschi Vasile din 02.08.2016, procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxxxx Xxxxx din 03.08.2016, procesul-verbal de audiere a

bănuitului Rechichinschi Vasile din 03.08.2016, procesul-verbal de audiere suplimentară a martorului Ursu Ioana din 08.08.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Pecerea Viorel din 22.08.2016, raportul de expertiză medico-legală nr. Xxxx din 09.08.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Efros Vera din 05.09.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Suvac Vladislav din 06.09.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Șipuc Pavel din 06.09.2016, procesul-verbal de audiere a martorului Ursu Olga din 22.11.2016, procesul-verbal de audiere a învinuitului Rechicinschi Vasile Constantin din 01.11.2016 potrivit căruia acesta a refuzat să facă declarații, procesul-verbal de audiere a învinuitului Rechicinschi Vasile Constantin din 01.11.2016, procesul-verbal de confruntare din 28.03.2017, procesul-verbal de verificarea declarațiilor la locul infracțiunii din 26.09.2017.

Instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit că acțiunile inculpatului Rechicinschi Vasile cuprind elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal - *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică* și art. 179 alin. (1) Cod penal - *pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia*.

Instanța de fond a reținut din declarațiile inculpatului Rechicinschi Vasile precum că acesta într-o zi de duminică a lunii iulie, mai exact la finele lunii, în anul 2016, de cu zi a mers la pescuit cu consăteni de ai săi: Șipuc Dumitru, Șipuc Pavel, Pecerea Viorel. Când s-a întors în sat împreună cu ceilalți sus numiți, s-a întâlnit cu alți consăteni lângă fântâna de la poarta lui Xxxxx Xxxxx. Astfel, împreună cu Raiu Constantin, Focșa Dumitru și încă un consătean, a cărui nume nu și l-a amintit, s-a oprit cu toții la fântână și au servit câte o sticlă de bere. În acel timp, Raiu Constantin, împreună cu unul din frații Șipuc s-au luat la ceartă. Auzind gălăgie, la poartă a ieșit Xxxxx Xxxxx, a deschis poarta și a întrebat de ce faceau gălăgie, fiind aproximativ ora 22:00-23:00.

Însă, reieșind din declarațiile martorilor Șipuc Pavel și Pecerea Viorel care vizibil au făcut declarații tendențioase în favoarea inculpatului, fiind în relații de prietenie, au afirmat că „întorcându-se de la iaz împreună cu Rechicinschi Vasile, Raiu Constantin și Pecerea Viorel, s-au oprit la fântâna din poarta gospodăriei unde toți cei patru sus indicați au mai servit alcool au stat de vorbă.” Faptul că la fântâna din poarta părții vătămate Xxxxx Xxxxx s-au aflat patru persoane și nu mai multe se confirmă și de către ultima.

Astfel, instanța de apel a constatat că între declarațiile inculpatului Rechicinschi Vasile și ale matorului Șipuc Pavel există divergențe și respectiv declarațiile inculpatului, urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată.

Or, instanța de fond examinând probele acumulate a reținut drept mijloc de probă

procesul-verbal de audiere a martorului Șipuc Pavel din data de 06.09.2016, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a menționat că „din câte-și amintește, Rechicinschi Vasile a plecat înaintea lui, dar unde nu cunoaște”, același martor fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești declară că „mai apoi, el împreună cu Raiu Constantin și Pecerea Viorel s-au îndreptat spre casele lor, iar Richicinschi Vasile a rămas să discute cu Xxxxx Xxxxx la poarta acesteia”.

În vederea stabilirii vinovăției inculpatului Rechicinschi Vasile, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx date atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond și apel, care a declarat că Rechicinschi Vasile a întreținut cu ea un act sexual forțat.

Instanța de apel a reținut că partea vătămată Xxxxx Xxxxx, în seara comiterii faptei, a telefonat-o pe fiica ei Ursu Ioana, cu rugămintea să vină la ea acasă, astfel martorii Ursu Ioana, Ursu Olga, împreună cu soțul Ioanei Ursu s-au deplasat la domiciliul părții vătămate Xxxxx Xxxxx.

Deși, declarațiile martorilor Ursu Ioana și Ursu Olga, nu sunt martori oculari ai evenimentelor care au avut loc, totuși declarațiile acestor martori sunt pertinente, prin faptul că probează starea emoțională în care se afla partea vătămată Xxxxx Xxxxx, imediat după comiterea acțiunilor care au atentat la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a acesteia, la libertatea psihică, integritatea corporală sau sănătatea dânsei.

Astfel, prin declarațiile martorului Ursu Ioana se confirmă faptul că mama ei, Xxxxx Xxxxx plângea și tremura, totodată povestindu-i despre faptul că Rechicinschi Vasile a venit la ea ca să întrețină un raport sexual. Atunci a întrebat-o pe mama sa dacă au întreținut un raport sexual, la care mama ei nu a recunoscut din start.

La fel, martorul Ursu Olga a relatat că atunci când a telefonat-o Xxxxx Xxxxx, aceasta plângea și nu înțelegea nimic, a întrebat-o unde este nora ei, adică fiica ei Ioana. A trezit-o pe Ioana din somn și i-a zis să plece la mama ei. Au urcat în mașină și împreună cu nora au plecat la cusca și când au ajuns la Xxxxx, cusca plângea în hohote. Când a întrebat-o ce s-a întâmplat, ea a spus că a fost Vasile și că a vrut să o violeze, mai mult nu înțelegea nimic, deoarece plângea foarte tare.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut și declarațiile martorului Efros Vera, care activează în calitate de felcer și care a indicat că ieșind la fața locului, a văzut că pacienta Xxxxx Xxxxx stătea în pat și plângea. Atunci a acumulat anamneza, întrebând de pacientă ce o durea, la care ultima nu dorea să vorbească, ci continua să plângă, iar mai apoi i-a spus că o durea capul și atât Xxxxx Xxxxx plângea foarte tare și era emoționată.

La fel, din conținutul declarațiilor părții vătămate Xxxxx Xxxxx, instanța de apel a desprins faptul că aceasta nu a comunicat inițial despre actul de viol, deoarece îi era jenă față de copiii și alte persoane.

Astfel, din declarațiile martorului Ursu Ioana rezultă că atunci când a ajuns la domiciliul mamei ei, aceasta plângea și tremura, totodată povestindu-i despre faptul că Rechicinski Vasile a venit la ea ca să întrețină un raport sexual. Atunci a întrebat-o pe mama sa dacă au întreținut un raport sexual, la care mama ei nu a recunoscut din start. În ce-a de a doua zi mama sa - Popa Ecaterina, a și recunoscut că de fapt a întreținut un raport sexual cu Rechicinski Vasile, doar că i-a fost jenă să recunoască din start acest fapt.

Instanța de apel a apreciat că declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx coroborează cu declarațiile martorilor Ursu Ioana, Ursu Olga, Efros Vera, prin care se confirmă faptul că inculpatul Rechicinski Vasile a comis raportul sexual forțat cu partea vătămată, fapt care a fost recunoscut de către partea vătămată, martorii descriind starea emoțională afectată în care se afla partea vătămată.

Totodată, instanța de apel a atestat că instanța de fond nu a apreciat declarațiile martorului Suvac Vladislav, colaborator al poliției care a gestionat materialul pe faptul agresiunii părții vătămate și care a declarat că el personal în timpul audierii victimei a observat că aceasta avea un comportament speriat și afectat emoțional așa că a decis să-i adreseze întrebări suplimentare despre ceia ce s-a întâmplat de fapt la fața locului. Atunci victima i-a comunicat că Rechicinski Vasile a și violat-o. Despre viol victima nu a comunicat rudelor sale, invocând că îi era jenă și frică”.

Astfel, instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate XXxxx Xxxxx coroborează și cu declarațiile martorului Suvac Vladislav, care la fel a remarcat starea emoțională afectată în care se afla partea vătămată, ultima recunoscându-i în cele din urmă despre faptul că Rechicinski Vasile a violat-o.

În ceea ce privește aprecierea instanței de fond precum că declarațiile martorilor Ursu Ioana și Popa Tudor, nu pot fi reținute, deoarece sunt copiii părții vătămate pe dosar și care despre toate evenimentele din seara zilei de 31.07.2016 spre 01.08.2016, au aflat doar din spusele mamei sale Xxxxx Xxxxx, instanța de apel nu a reținut-o ca fiind întemeiată, deoarece declarațiile acestor martori coroborează nu doar cu declarațiile părții vătămate, dar și cu declarațiile altor martori, care nu au nici o legătură de rudenie cu partea vătămată.

În acest sens, instanța de apel a notat că declarațiile martorilor Ursu Ioana și Popa Tudor coroborează cu declarațiile martorului Suvac Vladislav, care a indicat că victima i-a comunicat că Rechicinski Vasile a și violat-o, precum și cu declarațiile martorului Efros Vera, care la fel ca și martorul Suvac Vladislav a comunicat că pacienta Xxxxx Xxxxx stătea în pat și plângea foarte tare, era emoționată, spunea că o doare capul.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 09.08.2016, s-a atestat că analizând datele documentelor medicale prezentate pe numele cet. Xxxxx Xxxxx, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebările expuse soluționării, s-a constatat: - la

examenul medico-legal leziuni corporale nu au fost depistate; - poza în format A4 nu poate fi luată în considerație, din motivul că, nu au fost respectate cerințe elementare în fotografierea în caz de descriere a leziunilor corporale, cum ar fi: pe poză nu este data când s-a efectuat fotografierea, nu este aplicată o riglă și nu este clar cui îi aparține imaginea fotografică.

În ceea ce privește aprecierea raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 09.08.2016, instanța de fond a apreciat că „expertul nu a stabilit nici o urmă de leziune corporală, ne mai vorbind de un posibil act de viol asupra lui Xxxxx Xxxxx. Astfel din înscrisurile probatorii în cauză, instanța de judecată a reținut că, pe corpul lui Xxxxx Xxxxx nu a fost depistată nici o urmă biologică sau de altă natură, de a lui Rechicinski Vasile, nici în vaginul acesteia, dar nici pe corpul ei”

Instanța de apel nu a reținut ca fiind pertinente concluziile instanței de fond, deoarece acestea nu au nici un suport probatoriu și sunt combătute prin declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx, care a indicat că după plecarea lui Rechicinski Vasile, dânsa a mers la baie și s-a spălat până la sosirea fiicei sale.

La fel, în ceea ce privește alegațiile instanței de fond precum că lipsa leziunilor corporale pe corpul și organele genitale ale părții vătămate Xxxxx Xxxxx, denotă faptul că ultima nu a fost violată de către Rechicinski Vasile instanța de apel nu le-a reținut ca fiind întemeiate, or, lipsa stabilirii pe corpul și în special pe organele genitale ale victimei a cărorva leziuni nu indică asupra inexistenței faptei infracțiunii, atât timp cât la materialele cauzei penale au fost administrate probe pertinente, concludente, care au fost apreciate din punct de vedere al coroborării lor, și care au demonstrat că inculpatul Rechicinski Vasile a comis raportul sexual, prin constrângere fizică.

Cu referire la concluziile instanței de fond ce se referă la pretinsa stare de ebrietate a părții vătămate și la faptul că dacă nu cumva Xxxxx Xxxxx, care se afla în stare de ebrietate alcoolică nu conștientiza cele ce se petreceau în jurul ei, astfel neexcluzându-se o stare de delir însoțit cu halucinații pe fonul unei stări de ebrietate, astfel și pretinsa „îmbrâncire” și „raport sexual” să fie doar o fantezie pe fonul stării de ebrietate, instanța de apel a apreciat că aceste fapte sunt doar o presupunere a instanței de judecată, care nu au nici un suport probatoriu și care nu poate fi reținut cu valoare juridică probatorie în demonstrarea cărorva fapte.

Or, la caz nu au fost reținute careva probe pertinente și concludente care să demonstreze gradul de ebrietate avansat al părții vătămate și nici un raport de expertiză psihiatrico-psihologică al părții vătămate pentru a stabili careva deficiențe în redarea unor evenimente care au avut loc.

La fel, instanța de apel nu reținut nici concluziile instanței de fond referitor la faptul că „inițial partea vătămată a depus plângere că a fost agresată de Rechicinski Vasile,

ulterior în cadrul primei audieri indicând că de fapt la ea a fost cet. Lungu Vasile, care i-a propus să întrețină un raport sexual, la audierea ulterioară invocând că este vorba de un băiat pe nume „Vasile”, iar mai târziu că acea persoană ar fi fost Rechicinschi Vasile”.

Or, în cadrul cercetării judecătorești, atât partea vătămată, cât și martorul Ursu Ioana au indicat că „Lungu” Vasile este inculpatul Rechicinschi Vasile, în sat, spunându-i-se „Lungu”. Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul Rechicinschi Vasile a confirmat faptul că în seara de 31.07.2016 a fost la domiciliul părții vătămate.

Tot în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a stabilit faptul că inculpatul Rechicinschi Vasile la data de 01.08.2016, la ora 00:30, fără permisiunea proprietarului, a pătruns în gospodăria cet. Xxxxx Xxxxx, locuitoare a s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Cu referire la probele care demonstrează „dincolo de orice dubiu rezonabil” vinovăția inculpatului Rechicinschi Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut în acest sens ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx care a declarat că inculpatul Rechicinschi Vasile nu a intrat în acea noapte pe poartă la ea în ogradă, căci poarta era încuiată cu cheia, așadar a admis că Rechicinschi Vasile a sărit gardul confecționat din plasă metalică ca să intre în ograda ei.

Instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx coroborează cu însăși declarațiile inculpatului Rechicinschi Vasile care a indicat că a intrat în ograda părții vătămate prin pășirea gardului de la vecini, unde era o casă părăsită.

Tot în acest sens, instanța de apel a respins concluziile instanței de fond referitor la faptul că nu a fost probat faptul violării de domiciliu incriminat lui Rechicinschi Vasile, deoarece după cum rezultă din declarațiile acestora „Rechicinschi Vasile discutând cu Xxxxx Xxxxx, au convenit ca el să intre neobservat în gospodăria acesteia pentru a evita careva vorbe prin sat, ca să-i aducă pește, iar când ea i-a solicitat ca el să părăsească domiciliul ei, el a plecat pe aceiași cale pe care a venit”.

Or, instanța de apel a remarcat că afirmația dată instanța de fond a reținut-o doar din declarațiile lui Rechicinschi Vasile, nefiind confirmată prin alte probe și fiind combătută prin declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx, care a indicat că inculpatul a sărit gardul confecționat din plasă metalică ca să intre în ograda ei, iar ulterior, la rugămintea ei de a pleca, dânsul a refuzat, spunând că nu se teme de nimic.

Totodată, instanța de apel a reținut că martorii Ursu Ioana și Ursu Olga au comunicat că atunci când s-au deplasat la domiciliul părții vătămate, poarta era încuiată, așa că a telefonat-o pe aceasta și ea le-a deschis poarta.

În acest sens, instanța de apel a atestat că inculpatul Rechicinschi Vasile a pătruns în domiciliul părții vătămate fără consimțământul acesteia, or, după cum rezultă din declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx, inculpatul Rechicinschi Vasile nu a intrat în acea

noapte pe poartă la ea în ogradă, căci poarta era încuiată cu cheia.

Astfel, instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatului Rechicinski Vasile elementele constitutive ale infracțiunii de violare de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia.

La individualizarea pedepsei în privința inculpatului Rechicinski Vasile pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 171 alin. (1) și 179 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

După caracterul și gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal, se califică ca fiind „mai puțin gravă”, iar infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, se califică ca infracțiune „ușoară”.

În conformitate cu art. art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului Rechicinski Vasile nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Rechicinski Vasile pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că în conformitate cu art. 332 alin. (1) Cod procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În acord cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Astfel, instanța de apel a constatat faptul că inculpatul Rechicinski Vasile la data de 01.08.2016 a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, la data de 01.08.2018 a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, astfel se constată că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

Prin urmare, instanța de apel a dispus liberarea inculpatului Rechicinski Vasile de pedeapsă penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod Penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal.

În ceea ce privește solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Rechicinski Vasile a cheltuielilor de judecată, instanța de apel a notat că în prezenta cauză penală au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 329 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare, și anume a raportului de expertiză medico-legală nr. 2158/D din 09.08.2016.

Totodată, instanța de apel a reținut că prevederile art. 143 alin. (2) Cod procedură

penală, până la modificările operate prin Legea RM nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, reglementau faptul că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a dispus respingerea solicitării acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Rechicinschi Vasile a cheltuielilor de judecată în mărime de 329 lei, or, la data efectuării raportului de expertiză medico-legală nr. 2158/D din 09.08.2016, plata expertizelor judiciare efectuate se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Efros Vasile în numele inculpatului, care indicând drept temeiuri de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 15), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Rechicinschi Vasile.

În argumentarea recursului, recurentul invocă următoarele aspecte:

- instanța de apel la judecarea cauzei a admis o eroare gravă de fapt, prin aceea că a pus la baza condamnării lui Richicinschi Vasile, declarațiile martorilor: Efros Vera Constantin, Popa Tudor, Raiu Constantin, Pecerea Viorel, care nu au fost audiați în instanța de apel, astfel, dând o nouă interpretare declarațiilor martorilor care au fost audiați în instanța de fond și care au determinat prima instanță de a se îndoii de acuzații și a motiva achitarea;

- pe parcursul examinării dosarului în prima instanță s-a demonstrat cu lux de amănunte iar instanța a apreciat critic, ca fiind evident false declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx. Tot ea a recunoscut că nu a fost victima unui act de viol din partea lui Richicinschi Vasile, acest fapt sa demonstrat și în cazul confruntării din 28 martie 2017, la faza urmăririi penale confirmat și prin procesul-verbal de confruntare din 28 martie 2017, unde a recunoscut că nu a fost violată, aceleași delaratii la întrebarea mea dacă a fost violată au fost confirmate și constatate și în ședința de judecată că violul nu a avut loc și cele declarate în fața instanței reprezintă adevăr. Mai mult ca atât că pe parcursul examinării dosarului în prima instanță, Xxxxx Xxxxx fiicei sale, martor pe dosar Ursu Ioana, iar dacă fiica sa nu era insistentă o asemenea plângere penală nu putea fi, din lipsa faptului infrațional incriminat inculpatului;

- la fel s-a demonstrat că textul plângerii a fost întocmit de Ursu Ioana din cuvintele fiicei și cu colaboratorul poliției Suvac Vladislav, partea vătămată Popa Ecaterina care este agramată la o vârstă înaintată cu mari bănuieli și îndoieli privind starea de sănătate, vădit vizibile de dereglare a stării psihice-psihologice, unde subsemnatul prin cererea înaintată instanței din 29.11.2018, am cerut constatarea acestui fapt ce ține de capacitatea părții vătămate de a recepționa corect circumstanțele cu importanță pentru procesul penal, neștiind despre cele descrise în plângerea penală împotriva lui Richicinschi Vasile;

- la fel s-a demonstrat, din declarațiile făcute în fața primei instanțe de Ursu Ioana care a recunoscut și direct a indicat că anume ea a convins-o pe mama sa să declare precum că a fost violată de inculpat, anume ea a fost cea care a realizat niște poze care cum a fost susținut de aceasta în cadrul audierii suplimentare, reprezintă echimoze pe care Richicinski Vasile le-ar fi lăsat pe umărul drept al mamei sale Xxxxx Xxxxx, în vederea creării unei poziții mai credibile declarațiilor acesteia;

- conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 19.08.2016, potrivit căruia: analizând datele documentelor medicale prezentate pe numele cet. Xxxxx Xxxxx, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebările expuse soluționării, s-a constatat la examenul medico-legal leziuni corporale nu au fost depistate; expertul nu a stabilit un posibil act de viol, nu a fost depistată nici o urmă biologic, sau de altă natură, de-a lui Richicinski Vasile, nici în vaginul acesteia, dar nici pe corpul ei. Totodată, de comun cu alte probe care confirmă nevinovăția lui Richicinski Vasile, un act de viol, în caz de raport sexual forțat, cu opunerea rezistenței din partea părții vătămate, presupune cauzarea leziunilor organelor genitale, leziuni care nu au fost însă stabilite de medic în urma examenului medical enunțat;

- instanța de apel, fără a administra probe noi, ci prin reinterpretarea aceleiași probatoriu pe baza căruia instanța inferioară pronunțaseră o soluție de achitare în privința lui Richicinski Vasile, Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor unor martori pe care ea nu i-a audiat, nu au fost prezenți la examinarea în ordine de apel a dosarului, iar cei audiați declarațiile lor urmau a fi apreciate critic, vădit false;

- instanța de apel și-a argumentat poziția sa în exclusivitate pe declarațiile lui Xxxxx Xxxxx, care pe tot parcursul examinării cauzei au fost controversate și neobiective, cu divergențe și neclarități privitor la circumstanțele cauzei, fiind în contradicție cu declarațiile martorilor și inculpatului, care de la bun început au fost manipulate și influențate de către fiica sa Ursu Ioana;

- în ce privește declarațiile puse la baza deciziei de condamnare din data de 20.02.2020, a martorului Suvac Vladislav conform art. 94 alin. (1) pct. 4), 8) CPP, nu pot admise ca probe în dosar, cât și a faptului că acesta în calitate de colaborator al poliției IP Criuleni a participat și cercetat inițial circumstanțele cauzei, inclusiv având un rol activ la întocmirea plângerii în coparticipație cu Ursu Ioana, fiica părții vătămate Xxxxx Xxxxx;

- declarațiile puse la baza deciziei de condamnare în privința lui Richicinski Vasile din data de 20.02.2020, făcute de fiica părții vătămate Xxxxx Xxxxx - Ursu Ioana, urmau a fi apreciate de Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, reieșind din materialele dosarului, critic și vădit false, făcute de o persoană care are interes direct la dosar, subiective datorită faptului că este copilul părții vătămate, care despre toate evenimentele

din seara zilei de 31.07.2016, a aflat din spusele mamei, iar peste 2 zile a determinat-o să scrie plângere pe numele lui Richicinski Vasile, declarații inadmisibile ca probe în cadrul procesului penal;

- declarațiile puse la baza deciziei de condamnare în privința lui Richicinski Vasile din data de 20.02.2020, făcute de martorul Ursu Olga urmau a fi apreciate de Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, reieșind din materialele dosarului, critic, poartă un caracter subiectiv datorită faptului că dânsa este cuscra părții vătămate Xxxxx Xxxxx, are interes direct la dosar, iar seara zilei de 31.07.2016, nu a fost prezentă la fața locului în momentul pretinsului viol;

- instanța de apel reține în mod ilegal și pune la baza deciziei de condamnare a inculpatului, declarațiile martorului Efros Vera, martor neaudiat în instanța de apel, mai mult ca atât declarațiilor le dă o apreciere eronată, și sunt combătute de alte probe pertinente la dosar;

- instanța de apel în mod ilegal conferindu-și rol de expert, contrar spuselor martorilor, de altfel neaudiat în apel, și anume Șipuc Pavel care a declarat că Xxxxx Xxxxx se afla în stare de ebrietate alcoolică, și nu conștientiza cele ce se petreceau în jurul ei în acea seară, astfel neexcluzându-se o stare de delir însoțit de halucinații pe fonul unei stări de ebrietate sau de comportamentul vădit vizibil de dereglare a stării psihice- psihologice a părții vătămate contrar art. 97, 142, 143, alin. (5) CPP, condiții obligatorii în asemenea circumstanțe de fapt cât și de drept și pune în mod ilegal la baza deciziei de condamnare în privința lui Richicinski Vasile din data de 20.02.2020, ca probe pertinente contrar prevederilor CPP;

- niciun martor al acușării nu a fos prezent seara zilei de 31.07.2016, la fața locului în momentul pretinsului viol la domiciliul părții vătămate, prin urmare în lipsa probelor, la dosar nu există absolut nici o probă că inculpatul a comis infracțiunea de viol, în coraport cu prevederile art.8 CPP, toate dubiile existente se interpretează în favoarea inculpatului;

- instanț de apel a respins în mod neîntemeiat concluziile primei instanțe, referitor la faptul că nu a fost probat faptul violării de domiciliu incriminat inculpatului, din declarațiile părții vătămate s-a stabilit cu certitudine că anume ea la chemat la domiciliul său, anume ea i-a comunicat locul pe unde să intre la domiciliul său, tot ea a comunicat că a deschis ușa inculpatului datorită faptului că la cunoscut după voce și-l aștepta, mai mult ca atât instanța de apel în mod intenționat a ignorant faptul că ei sunt rude între ei, tot din cercetarea judecătorească sa stabilit și au confirmat ambii că au servit vin pe prispa casei mai mult de 60 minute, în acest timp Xxxxx Xxxxx în cadrul audierii a declarat că a intrat de mai multe ori în casă, inclusiv a adus un pahar pentru a servi vin, la întrebarea mea de ce în acel moment nu a sunat la poliție dacă a fost violare de domiciliul, dânsa și-

a exprimat acordul datorită faptului că anume ea la rugat pe Richicinski Vasile să-i aducă pește. Odată ce s-a stabilit consemțământul părții vătămate de a chema o rudă în cazul dat Richicinski Vasile la domiciliul său, demonstrate prin circumstanțe de fapt și probe pertinente la dosar, nu putem vorbi de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.

(1) Cod penal, iar Richicinski Vasile, urmează să fie achitat de sub învinuirea imputată;

- la caz s-a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, nu s-a ținut cont de faptul că Richicinski Vasile este la prima abatere, are studii superioare, i se încredințează pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, în societate caracterizându-se în exclusivitate pozitiv, este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, pe parcursul efectuării urmăririi penale s-a prezentat de fiecare dată când era citat, la fel și în instanța de judecată a dat dovadă de comportament exemplar, deoarece a fost educat și face parte dintr-o familie de oameni onești, nu a fost demonstrat faptul că inculpatul s-a aflat în stare de ebrietate, nu s-a ținut cont de faptul și nu s-a menționat în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20.02.2020, despre comportamentul colaboratorilor poliției, despre comportamentul neadecvat și imoral, prin presiuni și amenințări de a recunoaște vinovăția în momentul reținerii.

6. Pe marginea recursului declarat de către avocatul Efros Vasile în numele inculpatului a depus referință procurorul, prin care solicită respingerea recursului ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de autorul recursului nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală, or, reaprecierea probelor, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe

asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Colegiul penal constată că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel și anume, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, deși prin sentință, prima instanță conform rechizitoriul a încetat procesul penal în privința inculpatului învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) și 179 alin. (1) Cod penal, instanța de apel judecând cauza a constatat că inculpatul se face vinovat de cele imputate prin rechizitoriu.

În continuare, Colegiul penal lărgit subliniază că, în fapta stabilită inculpatului de către instanța de apel se indică circumstanțe care nu au fost stabilite de către organul de urmărire penală, nefiind menționate în actul de învinuire înaintat, or, potrivit dispoziției art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală - judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictetețe dispoziției alin. (2) al art. 281 Cod de procedură penală - ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: *data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.*

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit atrage atenția că, în partea descriptivă a deciziei se menționează că „(...)a constatat că inculpatul Rechicinschi Vasile este învinuit de faptul că, la data de 01.08.2016, la ora 00:30, fără permisiunea proprietarului, a pătruns în gospodăria cet. Popa Ecaterina, locuitoare a s. Logănești, r-nul Criuleni, unde prin constrângere fizică, prin **amenințarea cu moartea** și aplicarea forței fizice, a întreținut cu Popa Ecaterina un raport sexual forțat, contrar voinței acesteia” (vezi f.d. 163, vol. II). Însă, în rechizitoriu lipsește cu desăvârșire această circumstanță „**amenințarea cu moartea**”, instanța de apel ieșind din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Colegiul penal lărgit susține claritatea actului procedural prin care i-a fost înaintată învinuirea inculpatului care corespunde imperativelor alin. (2) art. 281 Cod procedură

penală, cu o expunere logică și juridică a anumitor fapte, care se corelează după sens faptic și juridic, precis și univoc, iar instanța de apel stabilește fapta contrar acestor imperative.

De asemenea, instanța de apel contrar prevederilor art. 60 Cod penal, indică atât în partea descriptivă, cât și dispozitivă că inculpatul se liberează *de pedeapsă penală* pe când instanța urma să dispună liberarea *de răspundere penală* a inculpatului în legătură cu expirarea termenului de prescripție și încetarea procesului penal în această parte, or, instituția prescripției tragerii la răspundere penală prevăzută de articolul menționat mai sus, stipulează că „*persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare; b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave; c) 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave; d) 20 de ani de la săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave; e) 25 de ani de la săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave*”.

Situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în instanța de recurs, deoarece instanța de apel nu a soluționat fondul cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a concluziona asupra corectitudinii aprecierii probelor și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului de către instanță, or conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, totodată să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să verifice și să aprecieze profund probele administrate în instanța de fond și cea de apel în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, ținând cont de motivele expuse în pct. 7 al prezentei decizii, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Efros Vasile în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Recichinski Vasile Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Ricichinski Vasile Xxxxx urmează a fi eliberat din Penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțarea integrală la **22 decembrie 2020**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Victor

Stratulat Galina